

XXXIX.

Betænkning

over

Udkast til Colonialloy for de vestindiske Besiddelser.

(Afgiven af Landstingets Udvalg.)

At de Begivenheder, der i Juli 1848 fandt Sted paa vore vestindiske Øer, og, idet de truede Coloniernes Eksistens, rystede samtlige derværende Forhold, maatte, i Forening med den i Moderlandet i Begyndelsen af s. A. indtraadte Forandring i Regjeringsformen, nødvendiggjøre en total Omordnen saavel af Coloniernes indvortes Anliggender, som af deres Forhold til Moderlandet, vil uden tvivl af sig selv være indlysende. En Reorganisation blev tilmed saameget mere paatrængende nødvendig, som en nøie Tilslutning til Moderlandet, naar man vilde bevare disse, skjøndt smaa, dog skjønne og ikke uvigtige Besiddelser, af al Magt maatte eftertrages, under Omstændigheder som de forhaandenværende, hvor flere af de nærmest liggende fremmede Besiddelser enten ved en maaftke for ubunden Frihed, bestinde sig Oplosningen nær eller kun opretholdes ved under Beskyttelse af en stor Militairmagt strengt at vaage over Vedligeholdelsen af Slaveriet. At vore Colonier, selv under tidligere fredelige Forhold, ikke bleve af den Betydning for Moderlandet, som de burde, men endog gave dette Tab, havde vistnok sin Grund i, at der var noget Løst, Skævt og Ubestemt i det hele Forhold, samt i en Tendents til at sondre Colonierne fra Moderlandet og holde dette i Uafhængighed med Forholdene hist, istedetfor at knytte disse Dele af den samlede Stat nærmere til hinanden. Colonierne vidste ikke ret, hvad Danmark vilde give og hvad det forlangte, eller hvad de selv havde Ret til at forlange.

For nu at ordne hiint Forhold, og for at give, som det i Motiverne til det forelagte Udkast (Anhang til Rigsdagstid. Nr. 28 Sp. 430) hedder: „Regler for Besiddelsernes for-

fatningsmæssige Forhold til de øvrige Landsdele og den locale Lovgivningsmyndighed paa Øerne“ har Regjeringen ladet udarbejde det foreliggende Udkast til Loy, som er benævnt „Colonialloy“, og herover er det, at det høitærede Thing har overdraget Under tegnede at afgive Betænkning.

Vi maae foreløbigen bemærke, at det ligger i Forholdenes Natur, at vi ikke kunne være i Besiddelse af, al den Kundskab til de coloniale Forhold eller overhovedet af den Localkundskab, som vilde være saa ønskelig, for til egen Tilfredsstillelse at kunne opfylde det os givne Hverv. Vi have derfor anset det for Pligt, andetsteds fra at supplere vor Kundskab til Sagen, og vi have til den Ende formaaet Mand, som i Forening med omfattende Localkundskab nærede varm Interesse for Colonierne, til at yde os deres Hjælp ved Løsningen af vor Opgave.

Hvad nu først angaaer det foreliggende Udkast i Almindelighed, da troe vi strax at burde bemærke, at det ikke svarer til det Begreb, vi have gjort os om en Colonialloy, der, naar man ikke, hvad Ord betydningen rigtignok tilføjer, herunder vil indbefatte enhver Loy, der gives for en Colonie, men derimod sigter til, hvad der i de engelske Colonier kaldes Charters, forudsætter noget langt mere Omfattende og Fuldstændigt, end Udkastet frembyder. I saa Henseende maae vi tiltræde hvad 5 Medlemmer af den i Vestindien til Drøftelsen af det oprindelige Regjerings-Udkast udnævnte Commission have udtalt (sfr. Anh. Nr. 31 Sp. 465) under Lit. a: „at Udtrykket Colonialloy synes at antyde en Loy, som paa en saavidt muligt udtømmende Maade fastsætter Coloniernes Forhold til Moderlandet og Sammes Grundloy,“ ligesom vi og skulle henviser til den ovennævnte Udtaalelse af Regjeringen i Motiverne; men at Udkastet med Hensyn til Reglerne for Besiddelsernes forfatningsmæssige Forhold er langt fra at opfylde, hvad det ifølge hiin Beslutning skulle, er indlysende. Hvad der foreligger, kunne vi alene ansee for et Brudstykke, indeholdende Bestemmelser om, hvorledes Colonierne kunne komme til at ytre sig over de Love, hvorefter de i Fremtiden skulle regjeres, og hvorledes disse Love derefter skulle blive til,